

Nr 93.

Av fru **Boman m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till ferieresor för barn m. m.*

I statsverkspropositionens femte huvudtitel hemställs bl. a. *dels* om 2 800 000 kronor till ferieresor för barn, *dels* om 1 300 000 kronor till ferieresor för husmödrar, *dels ock* om 1 000 000 kronor till stipendier för underlättande av husmoderssemester. Sammanlagt har således för barn- och husmödraresorna begärts 5,1 milj. kronor för kommande budgetår. Detta belopp bör jämföras med en nettoutgift för ifrågavarande ändamål om ca 4,7 milj. kronor för budgetåret 1952/53. Det totala beloppet har nu nått en sådan höjd, att det framstår som särskilt angeläget att undersöka möjligheterna att genom rationaliseringar eller genom en mer restriktiv inställning från de myndigheter, som handhaver verksamheten, finna utrymme för besparingar.

Någon inskränkning av antalet barn och mödrar som bör komma i åtnjutande av de fria resorna synes icke böra komma i fråga. Resorna ingår numera som en betydelsefull samhällsätgärd när det gäller att bereda barn och mödrar tillfälle till miljöbyte och för deras hälsotillstånd välgörande vila och rekreation. En minskning av statens utgifter för här ifrågavarande ändamål behöver icke innebära försämring för barnens och mödrarnas möjligheter att erhålla hjälp. Genom en effektivare samordning av här ifrågavarande sociala verksamhet med övriga familjesociala åtgärder skulle förutsättningar skapas för en sänkning av statens sammanlagda kostnader utan att målsättningen förskjutes.

En alltför stor del av anslaget till ferieresor till barn disponeras för närvarande för de s. k. vårdarresorna. Socialstyrelsen har för budgetåret beräknat kostnaderna för barnens resor till endast 852 500 kronor medan ej mindre än 1 651 300 kronor beräknas belöpa sig på vårdarresorna. Helt naturligt blir antalet vårdarresor högre än barnresorna då för utplacering av ett barn ofta fordras tur- och returresor för en vårdare både vid barnets utresa och vid dess hemresa. Vidare blir kostnaderna för resorna högre då fullt biljettpris städse måste erläggas för vårdarna. En begränsning av antalet vårdarresor, i de fall då dessa icke kombineras med en husmoderssemesterresa för barnets moder, skulle dock kunna åstadkommas. En möjlighet härtill vore att barnavårdsnämnderna i större utsträckning än hittills söker samordna olika barns resor. Härigenom skulle många gånger för en hel grupp endast en vårdare behöva medfölja där kanske för när-

varande varje barn har var sin vårdare. Som ett lämpligt antal barn vid en dylik gruppresa anses för närvarande 3—4 barn vara nog för en vårdare. Det synes oss dock ej omöjligt att varje vårdare får ta hand om flera barn än vad som nu är vanligt. Undersökas bör även om man icke i större utsträckning i förening med vissa ideella föreningars sommarresor kan låta enskilda barn få följa med och i värsta fall låta en eller annan färdas ensam någon kortare sträcka. Vidare kan övervägas om icke moder som erhåller fri vårdarresa för att medfölja sitt barn till enskilt hem bör kunna åläggas att medtaga annat barn som skall åka i samma riktning. Även den nu genomförda allmänna treveckorssemestern torde lämna visst utrymme för en koordinering av familjernas enskilda semesterresor och barnens eventuella sommarresor.

En allmän översyn av bestämmelserna för erhållande av bidrag till fria resor för barn och mödrar bör kunna leda till icke oväsentliga besparingar på anslagen för ifrågavarande ändamål. I avvaktan på resultatet av en dylik utredning synes det oss icke omöjligt, vilket även statskontoret framhållit, att något sänka anslaget till ferieresor för barn. En besparing av 500 000 kronor torde icke ligga utom möjligheternas ram.

På grund av vad ovan anförts hemställs,

dels att riksdagen till ferieresor för barn för budgetåret 1954/55 måtte anvisa ett förslagsanslag av 2 300 000 kronor,

dels ock att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte företaga en allmän översyn av bestämmelserna för erhållande av bidrag till fria resor för barn och husmödrar.

Stockholm den 21 januari 1954.

Märta Boman.

Eva Karlsson.

Alarik Hagård.

Ernst V. Stazäng.